ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Μιχάλης Παπαμακάριος

‘’Λέμε όχι, για να τσιμεντώσουμε το ναι!’’. Αυτή η ατάκα παγκόσμιας πρωτοτυπίας ανήκει στον τέως γραμματέα του ΑΚΕΛ Δημήτρη Χριστόφια. Αφορούσε τη στάση στο δημοψήφισμα του 2004 για το σχέδιο Ανάν, στο δημοψήφισμα του 2004 στην Κύπρο.

Σήμερα, αυτή η πρωτοτυπία αντιστρέφεται, παραμένοντας αλλόκοτη: ‘’Λέμε ναι για να τσιμεντώσουμε το όχι’’.

Αφορμή για αυτές τις σκέψεις είναι η ετεροχρονισμένη δημοσίευση της εισήγησης/απόφασης της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης του Σχεδίου Β. Η Συνδιάσκεψη έγινε στις 16 Φεβρουαρίου. Η εισήγηση εκ μέρους του Γραμματέα της ΠΕ, που έγινε δεκτή, αφού ενσωματώθηκαν οι προτάσεις που ενέκρινε η συνέλευση, δημοσιεύτηκε 15 μέρες αργότερα, στις 3 Μαρτίου.

Ας δούμε ένα πολύ σημαντικό της κομμάτι:

‘’Δυστυχώς στις 14/2 η Κ.Σ.Ε της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, έφερε νέο κείμενο με συμπληρωματικές προτάσεις και αλλαγές που **υπερβαίνουν τα πολιτικά όρια στα οποία μπορεί το ΣΧΕΔΙΟ Β’ να συναινέσει** με βάση τις αποφάσεις της ιδρυτικής του συνδιάσκεψης του Μαΐου 2013. Στο πλαίσιο αυτό προχωράμε στην **οργάνωση της καθόδου του ΣΧΕΔΙΟΥ Β’ στις ευρωεκλογές**. Για μας **οι συζητήσεις με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχουν ολοκληρωθεί**, αναμένουμε τη συλλογική της απάντηση. Ελπίζουμε να είναι θετική. Παράλληλα έχουν αρχίσει συζητήσεις και με άλλες συσπειρώσεις με μεγάλη προσέγγιση στις απόψεις μας. Με τα σημερινά δεδομένα όμως και από σήμερα το βράδυ ξεκινά η καμπάνια για τη κάθοδο του Σχεδίου Β στις ευρωεκλογές”. (όλες οι επισημάνεις είναι δικές μας)

Στο σημείο αυτό υπάρχει ένα σαφές όσο και λαθεμένο **όχι στην πρόταση-πλαίσιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ,** για την προώθηση της μετωπικής πολιτικής συμπόρευσης και την οργάνωση της κοινής παρέμβασης στις κοινωνικές και πολιτικές μάχες του επόμενου διαστήματος, συμπεριλαμβανόμενων των ευρωεκλογών. Παράλληλα, έχει προ-αποφασιστεί (από τις 16/2) η αυτοτελής εκλογική κάθοδος του Σχεδίου Β.

Έχει φυσικά δικαίωμα η εν λόγω οργάνωση, να τοποθετείται όπως νομίζει. Καθένας κρίνεται για αυτό και όχι μόνο από τα μέλη του.

Θα κάνουμε όμως ορισμένες παρατηρήσεις.

Πρώτο: Το πολιτικό συμπέρασμα που βγαίνει είναι πως το Σχέδιο Β, όχι μόνο είχε σημαντικές διαφωνίες με το πλαίσιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (ειδικά σε ότι αφορά το στόχο της εξόδου από την ΕΕ), αλλά θεωρήθηκε πως αυτές οι διαφωνίες ήταν και δομικού χαρακτήρα σε ότι αφορά τις βάσεις της ιδρυτικής του συγκρότησης. Προς τι τότε όλη η περιρρέουσα συζήτηση περί δήθεν ‘’ανύπαρκτων διαφορών’’ ή ‘’βυζαντινολογίας’’ που εμποδίζει τη συμπόρευση; Αφέλεια ή σκόπιμη συσκότιση προς άγραν εντυπώσεων;

Δεύτερο: Το Σχέδιο Β’, αποφεύγει για 15 ολόκληρες μέρες, ενώ ήδη έχει πάρει όπως αποδεικνύεται σήμερα αρνητική θέση, να τοποθετηθεί δημόσια, με σαφήνεια και πολιτική παρρησία, απέναντι στις προτάσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ομολογώντας μάλιστα ότι είχε αποφασίσει ταυτόχρονα και την ολοκλήρωση των συζητήσεων μαζί της. Παρόλη αυτή την αποφασιστικότητα σχετικά με την απόρριψη της πρότασης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την αυτόνομη κάθοδο του σχεδίου Β στις ευρωεκλογές, τις τελευταίες 15 μέρες, στελέχη του παρεμβαίνουν με δημόσιες δηλώσεις στηρίζοντας την ανάγκη της μετωπικής συμπόρευσης. Φαίνεται να κυριαρχεί μια αντίληψη όπου ο πολιτικός διάλογος, οι συγκλίσεις και διαφωνίες, είναι ζήτημα χειρισμών και ενός πολιτικού πόκερ, πάντα με μια σχετική περιφρόνηση προς τις χιλιάδες μέλη και τις συλλογικές διαδικασίες και αποφάσεις, τουλάχιστον της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ανοχή σ’ αυτό το κλίμα επέδειξε βέβαια και ο υπογράφων και άλλοι σύντροφοι και η σχετική κριτική που γίνεται από μέλη και φίλους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι δίκαιη.

Τρίτο: Δυσκολευόμαστε ακόμη να κατανοήσουμε την ποιότητα του πολιτικού αποτελέσματος και του πολιτικού πολιτισμού που παράγεται όταν τα δύο δημοσιευμένα κείμενα-αποφάσεις της Συνδιάσκεψης του Σχεδίου Β, δεν τα έχουν καθόλου καλά ούτε με την αλήθεια, αλλά ούτε …και μεταξύ τους. Σύμφωνα με την απόφαση της Συνδιάσκεψης, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ούτε λίγο ούτε πολύ, είχε δήθεν συμφωνήσει σε μια πλατφόρμα που υποβάθμιζε το ζήτημα της εξόδου της ΕΕ. Αναφέρεται εκεί χαρακτηριστικά: ‘’ Το κείμενο αυτό έγινε

δεκτό στις 10.2.2014 από συνιστώσες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ , ΣΧΕΔΙΟ Β’, από τη συλλογικότητα «αγώνα για την ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ της ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ», ανένταχτους αγωνιστές και από μέλη πρώην ΕΠΑΜ, και ανέλαβαν να το συν-διαμορφώσουν και επεξεργασθούν γλωσσικά (!) για την τελική του μορφή σύντροφοι από την ΑΡΑΝ, ΝΑΡ και ΣΧΕΔΙΟ Β’’. Έλαβαν οφειλόμενη απάντηση σε αυτή την αναλήθεια από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά δεν επανόρθωσαν. Από την άλλη, η εισήγηση του γραμματέα της ΠΕ, που εγκρίθηκε και αυτή, πληροφορεί –και σωστά- ότι η πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν διαφορετική, αλλά απορρίφθηκε από το Σχέδιο Β’ επειδή ‘’υπερέβαινε τα όρια του’’!

Τέταρτο: Η εισήγηση που εγκρίθηκε φανερώνει διαφορετικά πράγματα από τη δήθεν αγωνία για τη συμπόρευση σε όλες αυτές τις 15 μέρες, καθώς αναφέρει επί λέξει: ‘’Το **μεγάλο ζήτημα** από την πλευρά του Σχεδίου Β είναι να οργανώσει την αυτοτελή του πολιτική παρουσία και να προγραμματίσει **την εκλογική του κάθοδο**’’ (όλες οι επισημάνεις είναι δικές μας). Κατά τα άλλα, περισσεύουν οι περισπούδαστες θεωρίες για τα ‘’γκρουπούσκουλα’’ και τον ‘’αριστερίστικο αναχωρητισμό’’ που βρήκαν φιλόξενο χώρο στην ιστοσελίδα του Σχεδίου Β.

Σαφώς είναι προτιμότερο να μείνει κανείς στις ουσιώδεις πολιτικές διαφορές, όπως αυτές αναδείχτηκαν άλλωστε, στο άρθρο των συντρόφων Α. Δραγανίγου και Γ. Μπαλάση. Σε τίποτα δεν ωφελεί όμως η απόκρυψη και συσκότιση πραγματικών πολιτικών γεγονότων και περιστατικών άσχετα αν αυτά στιγματίζονται εκ των προτέρων, όταν επισημαίνονται από το ΝΑΡ, ως αστυνομικές ιστορίες. Όχι μόνο δε διαμορφώνει βάσεις στέρεης μετωπικής συνεργασίας, αλλά αντικειμενικά δηλητηριάζει τον πολιτικό διάλογο και δεν βοηθά την συνέχιση των προσπαθειών για την μετωπική συμπόρευση σε επόμενη φάση, η οποία κατά τη γνώμη μας μπορεί και πρέπει να υπάρξει. Στο Συνέδριο μας είχαμε τονίσει ότι αυτή η διαδικασία δεν θα παιχτεί σε μια ζαριά και μ’ αυτή την έννοια η τωρινή φάση δεν είναι καθόλου για μας η τελευταία ευκαιρία.Ίσα-ίσα απετέλεσε μια πρώτη μεγάλη δυνατότητα που αργά ή γρήγορα θα ολοκληρωθεί.

Για ακόμα μια φορά θέλουμε να υπογραμμίσουμε ότι δεν είναι απλό ζήτημα αυτό της ΕΕ. Θέλουμε δε θέλουμε το ζήτημα της στάσης μας απέναντι στην ΕΕ επανέρχεται καθημερινά και σφραγίζει τις εξελίξεις με εντελώς διαφορετικούς όρους από ότι πριν 20 χρόνια. Ας δούμε τα όσα συμβαίνουν στην Ουκρανία και την ανοιχτή πριμοδότηση από την ΕΕ των ναζιστών σε ένα επικίνδυνο παιχνίδι. Τα μισόλογα θα αποδειχτούν τραγικά στο έδαφος των ιστορικών εξελίξεων που ζούμε. Αυταπάτες του τύπου ‘’εκτός ευρώ, αλλά εντός ΕΕ’’, θα σαρωθούν γρήγορα και οδυνηρά, όπως και οι αντίστοιχες λογικές του ΣΥΡΙΖΑ «εκτός μνημονίων αλλά εντός ΕΕ». Το ίδιο και η αναζήτηση λύσεων ‘’παραγωγικής

ανασυγκρότησης’’, έξω από μια λογική σύγκρουσης με το κεφάλαιο και αντικαπιταλιστικής ανατροπής.
Θα κλείσουμε με ένα **ερώτημα**, που αποτελεί και ειλικρινή μας ευχή.

Τα βήματα πολιτικής προσέγγισης που έγιναν, παρά την τελική διαφωνία με κυρίαρχο ζήτημα το «έξω από την ΕΕ», θα θεωρηθούν ένα χρήσιμο κεκτημένο ή αναγκαστικές και αχρείαστες ‘’παραχωρήσεις’’;

Θα είναι ωφέλιμο για την κομμουνιστική αριστερά και το λαϊκό κίνημα, η αντίθεση στην ΕΕ από θέσεις εξόδου και ανατροπής της να αποτελεί ένα σταθερό σημείο αναφοράς στις κοινωνικές και πολιτικές μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Πηγή: http://aristeroblog.gr/node/2341